

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de Urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

Analizând proiectul de Ordonanță de Urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.118 din 26.04.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D314/26.04.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, urmărindu-se instituirea în sarcina furnizorilor de servicii de plasare stabiliți pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, care desfășoară pe teritoriul României activități de mediere și plasare a forței de muncă, a unor obligații pe care le au și agenții români de plasare a forței de muncă.

De asemenea, se preconizează modificarea definiției *medierii*, precum și stabilirea unor obligații suplimentare în sarcina agenților de plasare a forței de muncă în străinătate și a a furnizorilor de servicii de plasare, în vederea creșterii gradului de protecție a cetățenilor români aflați în căutarea unui loc de muncă în afara țării.

Totodată, sunt modificate prevederile art.19 alin.(1) referitoare la calificarea unor fapte drept contravenții și la sancționarea acestora.

2. Menționăm că prin avizul pe care îl emite Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Cu privire la motivarea existenței situației extraordinare și a urgenței reglementării care au determinat promovarea măsurilor pe calea delegării legislative prin ordonanță de urgență, în raport de prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată și ale art.43 alin.(3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de jurisprudența Curții Constituționale în materie, este necesară reformularea preambulului, prin precizarea detaliată a tuturor argumentelor care justifică atât motivele cu caracter de *urgență*, cât și *cazul excepțional*, care reclamă utilizarea acestui procedeu legislativ.

Semnalăm că în actuala formă nu sunt prezentate într-o manieră cuantificabilă elementele de fapt ale situației extraordinare și **nici justificată urgența reglementării**, întrucât, la **art.II**, este stabilit **un termen de 30 de zile** de la publicarea ordonanței de urgență pentru intrarea în vigoare a modificărilor referitoare la sancțiunile contravenționale aplicabile.

Precizăm că, dacă adoptarea măsurilor cuprinse în prezentul proiect este stringentă, acestea vor fi lipsite de eficacitate pentru o perioadă de 30 de zile de la publicare, în absența posibilității sancționării contravenționale.

Menționăm că nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a urgenței reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.

4. La **titlu**, pentru rigoare, termenul „Urgență” se va reda cu inițiala mică.

5. La **preambul**, semnalăm că fraza de la **primul alineat** este foarte lungă, iar considerentele enunțate sunt dificil de identificat, motiv pentru care este necesară reformularea acestui text și redarea considerentelor care stau la baza emiterii prezentei ordonanțe de urgență în cadrul mai multor alineate.

Totodată, pentru respectarea stilului normativ, se impune și eliminarea repetițiilor din text, spre exemplu: „gradului/gradul de protecție” și „plasa/plasare”.

Întrucât textul celui de-**al doilea alineat**, în primele două rânduri, reia în sinteză considerentele exprimate în primul alineat, este necesară reconsiderarea și reformularea acestuia.

6. La **partea dispozitivă** a art.I, pentru o corectă redactare și informare, formularea „republicată**”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 5 martie 2019” va fi înlocuită prin

textul „**republicată** în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 25 martie 2019, **cu modificările și completările ulterioare**”.

7. La **pct.1**, semnalăm că elementul structural care se modifică este **lit.c) a art.3**, prin urmare **partea dispozitivă** va avea următoarea formulare:

„1. La articolul 3, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În ceea ce privește noua definiție a noțiunii de *mediere*, precizăm că diferența față de cea *de lege lata* constă în eliminarea sintagmei „finalizată prin încheierea unui contract individual de muncă”, activitatea de punere în legătură a angajatorului străin cu persoana care are domiciliul în România, aflată în căutarea unui loc de muncă, nemaifiind limitată la intermedierea în vederea încheierii doar a unui contract de muncă, ci fiind permisă și în cazul încheierii altui act juridic ce va da naștere unui raport de muncă.

Semnalăm că, prin eliminarea acestei sintagme, textul a devenit lipsit de predictibilitate, și, deci, susceptibil să încalce prevederile art.1 alin.(5) din Constituție, întrucât nu există o accepțiune unică pentru noțiunea de „*raport de muncă*” în dreptul statelor membre ale Uniunii Europene/Spațiului Economic European și al Confederației Elvețiene.

În acest sens, propunem a fi folosită ca model exprimarea din art.1 alin.(2) din Directiva (UE) 2019/1152 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 *privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă în Uniunea Europeană*, urmând ca lit.c) a art.3 din actul de bază, să se încheie astfel: „... în vederea dobândirii statutului de lucrător și a stabilirii unui raport de muncă, astfel cum este definit în legislație, în contractele colective de muncă sau de practicile în vigoare în fiecare stat membru, luând în considerare jurisprudența Curții de Justiție”.

În plus, referitor la termenul *mediere*, precizăm că sensul verbului „*a media*” (atât sensul comun, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, cât și cel juridic) este acela *de a mijloci o înțelegere între două sau mai multe părți adverse*.

Întrucât angajatorul și persoana aflată în căutarea unui loc de muncă nu sunt părți adverse, ci urmăresc interese convergente, neaflându-se într-un raport conflictual, este necesară înlocuirea termenul „*mediere*” prin termenul „**intermediere**”, adecvat în context.

Observația este valabilă în mod corespunzător, pentru toate situațiile în care se face referire la activitatea de *mediere*.

De asemenea, contractele de mediere vor fi denumite corect contracte de intermediere, iar expresia „*persoana mediată*”, va fi înlocuită cu sintagma „*persoana aflată în căutarea unui loc de muncă*”, o definiție pentru această noțiune nefiind necesară.

În aceeași ordine de idei, precizăm că pentru definirea unei activități similare, Legea nr.52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri folosește exprimarea corectă, adecvată sensului noțiunii vizate. Astfel, la art.13¹, este definită operațiunea de „*intermediere între cererea și oferta de muncă zilieră*” ca „activitatea prin care se realizează punerea în legătură a beneficiarilor cu zilierii, în vederea stabilirii, în conformitate cu prevederile prezentei legi, de raporturi de muncă”.

8. La pct.2, partea dispozitivă, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, finalul acesteia va fi redat astfel: „... **cu următorul cuprins:**”.

Observația este valabilă și pentru **partea dispozitivă a actualului pct. 10.**

Referitor la textul preconizat pentru **art.4 alin.(3)**, pentru o exprimare în acord cu terminologia domeniului, precum și pentru rigoare, propunem următoarea redactare:

„(3) Pentru lucrătorii sezonieri, **anterior încheierii** acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute **la alin.(1)**, partea română negociază inclusiv **clauze referitoare la condițiile de cazare pe care ar trebui să le ofere angajatorii, respectând** normele naționale din statul de primire, și la acordarea unei indemnizații pentru asigurarea hranei zilnice, **pe perioada în care lucrătorii sezonieri își desfășoară efectiv activitatea, precum și la decontarea** cheltuielilor de transport dus-întors către domiciliul din România”.

9. La pct.5, în textul prevăzut pentru **art.6**, pentru rigoare, este necesară inserarea abrevierii „**Art.6**” în fața normei preconizate pentru alin.(1).

Reiterăm observația, în mod corespunzător pentru **actualele pct.11 și 13 - 16.**

Referitor la textul preconizat pentru **art.6 alin.(1)**, în acord cu observația de mai sus referitoare la noțiunile de *mediere* și *intermediere*, propunem ca sintagma „*activități de mediere a cetățenilor*” să fie înlocuită prin sintagma „*activități de intermediere pentru cetățenii*”.

La **alin.(2)**, dar și în celelalte situații similare din cuprinsul actului de bază, așa cum am menționat *supra*, expresia „persoana mediată” se va înlocui prin sintagma „persoana aflată în căutarea unui loc de muncă”.

10. În ceea ce privește **pct.6 și 7**, care vizează modificarea unor alineate ale aceluiași articol, pentru suplețea reglementării, propunem comasarea acestora într-un singur punct, cu următoarea **parte dispozitivă**:

„6. La articolul 8, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

Punctele subsecvente se vor renumera în mod corespunzător.

11. Referitor la textul preconizat la **actualul pct.6** pentru **art.8 alin.(4)**, din rațiunile expuse *supra*, expresia „Pentru medierea cetățenilor” se va înlocui prin sintagma „Pentru prestarea de servicii de intermediere pentru cetățenii”, iar expresia „contracte de mediere” se va înlocui prin sintagma „contracte de intermediere”.

Observațiile sunt valabile în mod corespunzător pentru toate situațiile similare.

Totodată, în textul propus pentru **art.8 alin.(4)**, pentru concordanță cu titlul hotărârii citate, este necesară eliminarea cuvântului „republicată”.

12. La **actualul pct. 8**, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, propunem ca **partea dispozitivă** să fie reformulată după cum urmează:

„...La articolul 11 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:”.

Referitor la textul preconizat pentru **art.11 alin.(2) lit.d)**, pentru o mai bună exprimare, precum și pentru corelare cu textul de la **alin.(1) lit.m)**, propunem următoarea redactare:

„d) încheierea de către angajator unei asigurări de sănătate pentru lucrătorul sezonier, valabilă pe întreaga perioadă contractuală, sau asumarea de către angajator a angajamentului că va încheia pentru acesta o asigurare de sănătate valabilă pe întreaga perioadă contractuală, în aceleași condiții cu cetățenii din statul de primire;”.

13. La **actualul pct. 11**, potrivit uzanței normative, propunem ca **partea dispozitivă** să aibă următoarea redactare:

„...Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

La textul preconizat pentru **art.12 alin.(5)**, pentru o corectă redactare, termenul „identificarea” se va înlocui prin termenul „**identificare**”.

La textul **alin. (6)**, pentru o exprimare adecvată stilului normativ, în loc de „menționate a alin.(4)”, se va scrie „**prevăzute la alin. (4)**”.

14. La **actualul pct.12, partea dispozitivă**, este necesară inserarea sintagmei „**se modifică și**” după expresia „alineatul (1)”.

15. La **pct.15** referitor la textul preconizat pentru **art.17**, este necesară reconsiderarea textului, dat fiind că **sanțiunea** pentru neexecutarea, de către persoana pentru care s-au prestat servicii de intermediere, a unei obligații stipulate în contractul de intermediere, **trebuie să fie proporțională cu obligația neexecutată**, aceasta neputând consta, fără diferențiere, în achitarea integrală a contravalorii cheltuielilor efectuate de agentul de plasare sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă.

Chiar dacă restituirea cheltuielilor este limitată la suma de 200 euro/lucrător, precizăm că dispoziția este de natură să defavorizeze pe cetățeanul român care a lucrat în străinătate, în urma intermedierei, deoarece este puțin probabil ca respectivele cheltuieli de plasare/lucrător să fie mai mari de 200 de euro.

În plus, prin nediferențierea sancțiunilor contractuale în funcție de obligația neexecutată, pentru agenții de plasare sau furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă se va crea o modalitate legală de eludare a prevederilor de la art.8 alin.(5), potrivit cărora, activitățile de **intermediere** a cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, se **efectuează în mod gratuit**, fără perceperea de la aceștia de comisioane, tarife sau taxe.

16. La **actualul pct.17**, pentru corectitudinea redactării, propunem ca **partea dispozitivă** să debuteze astfel:

„...**La articolul 19, alineatul (1)...**”.

17. La **art.II**, dat fiind caracterul urgent al măsurilor preconizate prin prezentul proiect, este necesară reducerea termenului de 30 de zile la cel minim legal stabilit în domeniul contravențional.

Precizăm că Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art.4 alin.(1) și (2):

„(1) Dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, iar în cazul hotărârilor consiliilor locale sau județene, punerea în aplicare se face și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 50 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

(2) În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile”.

În plus, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, expresia „Prevederile art.19” se va înlocui prin expresia „Prevederile art.I pct.17”.

În mod corelativ, în preambul se va argumenta necesitatea stabilirii termenului de 10 zile pentru intrarea în vigoare a prevederilor de la art.I pct.17 referitor la art. 19 alin.(1) din actul de bază.

18. Luând în considerare prevederile art.70 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunem inserarea în final a unui nou articol, art.III, care să cuprindă dispoziția de republicare a Legii nr.156/2000, cu următoarea redactare:

„Art.III. - Legea nr.156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.227 din 25 martie 2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, după aprobarea acesteia prin lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare”.

19. Având în vedere că în aplicarea Legii nr.156/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare au fost adoptate Norme metodologice, prin Hotărârea Guvernului nr.384/2001, cu modificările și completările ulterioare, este de analizat dacă nu ar trebui introdus un nou articol care se prevadă actualizarea în mod corespunzător a respectivei hotărâri.

București
Nr.253/27.04.2021

H.G. nr. 384/2001

M. Of. nr. 208/24 apr. 2001

Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

1	rectificare		M. Of. nr. 219/27 apr. 2001	<i>rectifică anexa</i>
		Rectificare		
2	modificări prin	H.G. nr. 850/2002	M. Of. nr. 628/23 aug. 2002	<i>modifică anexa</i>
		Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001		
3	modificări prin	O.G. nr. 61/2002	M. Of. nr. 644/30 aug. 2002	<i>înlocuiește începând cu data de 1 ian. 2003 noțiunea de „majorări de întârziere” și/sau “majorări” cu noțiunea de „dobânzi”</i>
		Ordonanță privind colectarea creanțelor bugetare aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 79/2003	M. Of. nr. 193/26 mar. 2003	
4	modificări prin	O.U.G. nr. 129/2002	M. Of. nr. 746/11 oct. 2002	<i>modifică în mod corespunzător</i>
		Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților		
		aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 505/2003	M. Of. nr. 857/3 dec. 2003	
5	modificări prin	L. nr. 505/2003	M. Of. nr. 857/3 dec. 2003	<i>aprobă cu modificări O.U.G. nr. 129/2002</i>
		Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților		
6	completat prin	H.G. nr. 683/2006	M. Of. nr. 475/1 iun. 2006	<i>completează anexa</i>
		Hotărâre pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001		
7	modificări prin	H.G. nr. 723/2018	M. Of. nr. 815/24 sep. 2018	<i>modifică și completează anexa; modifică și înlocuiește anexele nr. 1 și 2; introduce anexele nr. 3-5</i>
		Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001		

Lege privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

¹ republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 227/25 mar. 2019

Lege nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care
lucrează în străinătate

² modificări prin

L. nr. 227/2020

M. Of. nr. 1019/2 nov. 2020

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000
privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

*modifică art. 4 alin. (2), art. 5 lit. a), art. 8
alin. (3) lit. a), art. 8 alin. (4), art. 11, art.
12 alin. (1) și (2) și art. 15;
introduce lit. h) - j) la art. 3 și art. 5_1*

TABEL COMPARATIV
Proiect pentru modificarea și completarea prevederilor
Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată

Forma actuală	Modificări și completări propuse
	<p>Art. I Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată** în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 25 martie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:</p>
<p>CAP. I Dispoziții generale</p> <p>ART. 1 Statul român asigură, în conformitate cu prevederile prezentei legi, protecția cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în străinătate.</p>	
<p>ART. 2</p> <p>(1) Prezenta lege reglementează condițiile de funcționare, precum și procedura de înregistrare a persoanelor juridice care își desfășoară activitatea pe teritoriul României ca agenți de plasare a forței de muncă în străinătate.</p> <p>(2) Serviciile specializate de plasare a forței de muncă realizate pe teritoriul României de către un agent de plasare a forței de muncă în străinătate constau în informarea, consilierea și medierea cetățenilor români în vederea angajării acestora în străinătate.</p> <p>(3) Serviciile prevăzute la alin. (2) sunt furnizate de către agenții de plasare a forței de muncă înființați pe teritoriul României sau de către alți furnizori de servicii de plasare a forței de muncă stabiliți pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât România, sau al Spațiului Economic European, înregistrați în condițiile prevăzute de prezenta lege ori, după caz, supuși procedurii de notificare.</p>	
<p>ART. 3</p> <p>În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:</p> <p>a) plasare a forței de muncă - activitate prin care se realizează</p>	

următoarele:

1. identificarea locurilor de muncă oferite de angajatori, persoane juridice sau persoane fizice din străinătate;

2. constituirea unei bănci de date privind solicitanții de locuri de muncă și ofertele de locuri de muncă în străinătate;

3. publicarea locurilor de muncă și a condițiilor de ocupare a acestora;

4. preselecția sau, după caz, selecția candidaților, corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile și interesele acestora, testarea aptitudinilor, întocmirea și gestionarea dosarului de personal și a documentației necesare;

5. întreprinderea demersurilor pentru angajarea persoanelor selectate pe locurile de muncă oferite;

6. punerea în legătură cu angajatori străini a persoanelor care au domiciliul în România și care se află în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii unui raport de muncă;

b) agent de plasare a forței de muncă - persoana juridică constituită în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv filialele societăților comerciale străine, înființate în România potrivit art. 42 și 44 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care are ca activitate principală „Activități ale agenților de plasare a forței de muncă” cod CAEN - 7810, denumită în continuare agent de plasare;

c) mediere - activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorului străin cu persoana care are domiciliul în România și se află în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii unui raport de muncă, finalizată prin încheierea unui contract individual de muncă;

d) interpunere - intervenția unui terț ca mijlocitor între agentul de plasare și angajatorul străin sau persoana mediată, în vederea facilitării activității de mediere;

e) furnizor de servicii de plasare a forței de muncă - persoana juridică stabilită pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât România, sau al Spațiului Economic European, care are dreptul legal de a presta servicii de plasare a forței de muncă în baza legislației statului de stabilire, fiind

1. La articolul 3, punctul 6, litera c) se modifică va avea următorul cuprins:

“c) mediere - activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorului străin cu persoana care are domiciliul în România și se află în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii unui raport de muncă.”

<p>supus, după caz, unei proceduri de acreditare, autorizare ori înregistrare pentru prestarea de astfel de servicii;</p> <p>f) alte categorii de intermediari - orice altă persoană fizică sau juridică;</p> <p>g) persoana mediată - persoana aflată în căutarea unui loc de muncă, cu domiciliul în România și care beneficiază, în vederea angajării, de activitatea de mediere conform prevederilor prezentei legi;</p> <p>h) lucrător sezonier - lucrătorul cetățean român plasat pe un loc de muncă, pe o perioadă contractuală care nu depășește 90 de zile, pentru a presta o activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor, în temeiul unuia sau mai multor contracte de muncă sau, după caz, al documentului echivalent acestuia, încheiate pe o perioadă determinată cu un angajator stabilit în statul de primire;</p> <p>i) activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor - o activitate care depinde, într-o anumită perioadă a anului, de un eveniment periodic sau de o succesiune de evenimente legate de condiții sezoniere pe durata cărora nivelul de forță de muncă necesar este considerabil superior nivelului obișnuit pentru operațiunile curente;</p> <p>j) statul de primire - orice stat care este membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană.</p>	
<p>ART. 4</p> <p>(1) Guvernul României, prin autoritățile competente, va depune diligențele necesare pentru încheierea de acorduri, înțelegeri, tratate sau convenții cu autorități publice similare din alte state, în vederea stabilirii condițiilor de protecție a cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în țările respective.</p> <p>(2) La negocierea acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute la alin. (1), partea română va urmări respectarea principiului egalității de tratament și a reglementărilor aplicabile în ceea ce privește nivelul salariului minim în statul de primire, durata timpului de lucru și de odihnă, condițiile generale de muncă, sănătatea și securitatea în muncă, asigurarea pentru accidente de muncă sau boli profesionale și securitate socială.</p>	

<p>ART. 5 Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare, va depune diligențele necesare pentru ca, prin intermediul autorităților publice sau al organismelor străine competente, să se asigure cetățenilor români prevăzuți la art. 1:</p> <ul style="list-style-type: none">a) respectarea, pe durata angajării, a drepturilor prevăzute de legislația statului de primire, de acordurile, înțelegerile și convențiile bilaterale și multilaterale la care România și statul de primire sunt parte, precum și a clauzelor contractului individual de muncă sau, după caz, documentului echivalent acestuia, cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (5);b) aplicarea măsurilor de protecție a salariaților, prevăzute de legislația statului respectiv;c) soluționarea eventualelor litigii, având ca obiect respectarea drepturilor cetățenilor români, potrivit legislației statului de primire.	<p>2. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), care va avea următorul cuprins:</p> <p>”(3) Pentru lucrătorii sezonieri, la negocierea acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1), partea română negociază inclusiv condițiile de cazare oferite de angajatori, care trebuie să respecte normele naționale din statul de primire, acordarea unei indemnizații pentru asigurarea hranei zilnice, decontarea cheltuielilor de transport dus-întors către domiciliul din România, pe perioada în care lucrătorii sezonieri își desfășoară efectiv activitatea.”</p>
<p>ART. 5¹ Pentru lucrătorii sezonieri, la negocierea acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1), partea română negociază inclusiv condițiile de cazare oferite de angajatori, care trebuie să respecte normele naționale din statul de primire, acordarea unei indemnizații pentru asigurarea</p>	<p>3. Articolul 5¹ se abrogă.</p>

<p>hranei zilnice, decontarea cheltuielilor de transport dus-întors către domiciliul din România, pe perioada în care lucrătorii sezonieri și-au desfășurat efectiv activitatea.</p>	
<p>CAP. II Activitatea agenților de plasare a forței de muncă în străinătate</p> <p>ART. 6 (1) Agenții de plasare desfășoară activități de mediere a cetățenilor români, cu domiciliul în România, care solicită să lucreze pe baza ofertelor ferme de locuri de muncă transmise din străinătate de către persoane juridice sau fizice, în calitate de angajatori. (2) Interpunerea altor categorii de intermediari între agentul de plasare, persoana mediată și angajatorul străin este interzisă.</p>	<p>4. Titlul Capitolului II se completează și va avea următorul cuprins: "Activitatea agenților de plasare a forței de muncă și a furnizorilor de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate"</p> <p>5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins: "(1) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă desfășoară activități de mediere a cetățenilor români, cu domiciliul în România, care solicită să lucreze pe baza ofertelor ferme de locuri de muncă transmise din străinătate de către persoane juridice sau fizice, în calitate de angajatori. (2) Interpunerea altor categorii de intermediari între agentul de plasare sau furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă, persoana mediată și angajatorul străin este interzisă."</p>
<p>ART. 7 Agenții de plasare au obligația să prelucreze datele cu caracter personal ale cetățenilor români cu domiciliul în România care solicită locuri de muncă în străinătate, cu respectarea prevederilor <u>Legii nr. 677/2001</u> pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare*).</p>	
<p>ART. 8 (1) Agenții de plasare desfășoară pe teritoriul României activitatea de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate dacă îndeplinesc, în mod cumulativ, următoarele condiții:</p>	

a) s-au înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

b) au încheiat cu persoane juridice sau fizice, stabilite într-un alt stat decât România, care au calitate de angajator conform legislației statului respectiv, contracte care conțin oferte ferme de locuri de muncă;

c) dispun de spațiul și dotările necesare pentru buna desfășurare a activității;

d) au încadrat în muncă personal calificat în domeniul resurselor umane care face dovada experienței în recrutare de personal;

e) nu au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, prevăzută de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, incompatibilă cu activitatea pe care urmează să o desfășoare;

f) nu se află în faliment;

g) nu se află în dizolvare.

(2) Furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă pot desfășura activitatea de plasare pe teritoriul României dacă au notificat inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială urmează să desfășoare activitățile specifice în condițiile art. 10 alin. (1)-(3).

(3) După înregistrarea la inspectoratul teritorial de muncă conform alin. (1) lit. a), agenții de plasare au obligația de a organiza o bază de date care să conțină:

a) ofertele ferme de locuri de muncă din străinătate, cu toate specificațiile acestora, cu elementele prevăzute la art. 11 alin.

(1), atât în limba statului de primire sau într-o altă limbă de circulație internațională, cât și în limba română;

b) informații referitoare la condițiile de ocupare a locurilor de muncă;

c) datele de identificare ale solicitanților locurilor de muncă, precum și datele referitoare la calificările și aptitudinile acestora.

(4) Pentru medierea cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, agenții de plasare încheie cu solicitanții locurilor de muncă contracte de mediere în formă scrisă, cu includerea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) și d)-ș), al căror

6. La articolul 8, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Pentru medierea cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă încheie cu solicitanții locurilor de muncă contracte de mediere în formă scrisă, cu includerea elementelor

<p>conținut este stabilit prin <u>Hotărârea Guvernului nr. 384/2001</u> pentru aprobarea <u>Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000</u> privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(5) Agenții de plasare efectuează în mod gratuit activități de mediere a cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, fără perceperea de la aceștia de comisioane, tarife sau taxe.</p>	<p>prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) și d) - ș), al căror conținut este stabilit prin Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001, cu modificările și completările ulterioare.”</p> <p>7. La articolul 8, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>”(5) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă efectuează în mod gratuit activități de mediere a cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, fără perceperea de la aceștia de comisioane, tarife sau taxe.”</p>
<p>ART. 9</p> <p>(1) În vederea înregistrării la inspectoratele teritoriale de muncă, agenții de plasare trebuie să prezinte următoarele documente:</p> <p>a) certificatul constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului, din care să rezulte că au ca activitate principală „Activități ale agențiilor de plasare a forței de muncă“ cod CAEN - 7810;</p> <p>b) dovada înregistrării la Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal ca operator de date cu caracter personal, în conformitate cu prevederile <u>Legii nr. 677/2001</u>, cu modificările și completările ulterioare*);</p> <p>c) alte documente, stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.</p> <p>(2) Agenții de plasare care se supun procedurii de înregistrare, potrivit prezentei legi, au obligația de a notifica înființarea de filiale, sucursale ori alte sedii secundare, anterior începerii prestării de activități în cadrul acestora, atât inspectoratului teritorial de muncă unde sunt înregistrați, cât și inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială funcționează respectivele sedii secundare, în termen de 5 zile lucrătoare de la</p>	

<p>data emiterii, de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, a documentului prin care se atestă înființarea acestora.</p>	
<p>ART. 10</p> <p>Agenții de ocupare a forței de muncă au obligația de a asigura încheierea contractelor individuale de muncă și în limba română.</p> <p>(1) În vederea prestării, cu caracter permanent în România, a serviciilor prevăzute la art. 2 alin. (2), furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a notifica inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială au stabilit un sediu permanent în România, potrivit legii, anterior începerii prestării acestor servicii, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.</p> <p>(2) În vederea prestării transfrontaliere, cu caracter temporar sau ocazional în România, a serviciilor prevăzute la art. 2 alin. (2), furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a notifica inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială intenționează să își desfășoare activitatea pe teritoriul României, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.</p> <p>(3) Furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă prevăzuți la alin. (1) au obligația de a notifica înființarea pe teritoriul României de filiale, sucursale ori alte sedii secundare, ale căror activități intră în sfera de aplicare a prezentei legi, inspectoratelor teritoriale de muncă în a căror rază teritorială funcționează respectivele filiale, sucursale ori sedii, anterior începerii prestării activității în cadrul acestora, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.</p>	
<p>ART. 11</p> <p>(1) Ofertele ferme din contractele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b) vor cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) datele de identificare ale angajatorului străin, inclusiv domiciliul fiscal al acestuia; b) durata ofertei ferme; c) numărul locurilor de muncă din străinătate conținute de ofertele ferme; d) funcția, meseria sau ocupația; 	

e) durata angajării în luni/zile, condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare;

f) durata maximă a timpului de muncă și durata minimă a repausului periodic;

g) remunerația brută și netă, tariful orar și/sau salariul lunar brut și net, moneda în care se efectuează plata, modalitățile de plată și datele de plată a salariului;

h) salariul minim/tariful minim garantat în plată prin legislația statului de primire;

i) sporuri, ore suplimentare și alte drepturi salariale;

j) cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale;

k) durata minimă a concediului de odihnă anual plătit, modul de acordare și drepturile bănești aferente concediului de odihnă, prevăzute în legislația statului de primire;

l) condițiile de muncă și de climă, măsurile privind sănătatea și securitatea în muncă, de igienă la locul de muncă și securitate socială;

m) încheierea și semnarea unei asigurări de sănătate a angajaților români în aceleași condiții cu cetățenii din statul de primire;

n) acordarea de despăgubiri în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;

o) specificarea condițiilor de cazare de care va beneficia pe toată durata șederii, cazare de natură să îi asigure un nivel de trai adecvat, sau, după caz, de închiriere a unei locuințe și condițiile de acordare a unei indemnizații pentru asigurarea hranei;

p) asigurarea transportului lucrătorilor cetățeni români în statul de primire, transportul de la locul cazării la locul desfășurării activității, precum și condițiile de transport și de repatriere a salariaților români, inclusiv în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;

q) obiceiurile locului și orice alte aspecte specifice de natură a pune în pericol viața, libertatea sau siguranța lucrătorilor cetățeni români;

r) taxele, impozitele și contribuțiile care grevează asupra veniturilor lucrătorilor cetățeni români, asigurându-se, după caz, evitarea dublei impuneri sau a dublei percepții de contribuții de asigurări sociale;

s) datele de contact ale ambasadelor/misiunilor diplomatice ale României în statul de destinație;

ș) datele de contact ale autorităților locale din statul de primire la care lucrătorul cetățean român poate depune o reclamație cu privire la nerespectarea contractului sau, după caz, documentului echivalent acestuia, încheiat cu angajatorul.

(2) Ofertele ferme de locuri de muncă din străinătate pentru lucrătorii sezonieri, cu toate specificațiile acestora, atât în limba statului de destinație sau într-o altă limbă de circulație internațională, cât și în limba română, vor cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la alin. (1), și următoarele elemente:

a) un contract de închiriere sau un document echivalent în care sunt precizate în mod clar condițiile de cazare puse la dispoziție lucrătorului sezonier de către angajator, precum și dovada că angajatorul asigură, în ceea ce privește cazarea, îndeplinirea standardelor generale în materie de sănătate și siguranță în vigoare în statul de primire;

b) angajamentul că angajatorul lucrătorului sezonier va asigura decontul călătoriei dus-întors între domiciliul lucrătorului sezonier din România și locul de muncă din statul de primire;

c) condițiile de acordare a unei indemnizații pentru asigurarea hranei zilnice.

(3) În cazul în care decontarea prevăzută la alin. (2) lit. b) este asigurată de către angajator, se interzice recuperarea respectivelor costuri de transport de la lucrătorul sezonier.

(4) În cazul în care cazarea este organizată de către angajator și sunt îndeplinite standardele generale în materie de sănătate și siguranță în vigoare în statul de primire, lucrătorului sezonier i se poate solicita plata unei chirii al cărei cost nu poate fi mai mare de 25% din remunerația sa netă.

(5) Agenții de plasare au obligația de a asigura includerea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și d)-ș), respectiv alin. (2)-(4) în situația lucrătorilor sezonieri, în contractul de mediere și în contractul individual de muncă sau, după caz, în documentul

8. La articolul 11, alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), care va avea următorul cuprins:

"d) asigurare de sănătate pe perioada contractuală sau angajamentul că angajatorul lucrătorului sezonier încheie pentru acesta asigurare de sănătate pe perioada contractuală."

9. La articolul 11, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(5) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a asigura includerea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și d) - ș), respectiv alin. (2) - (4) în situația lucrătorilor sezonieri, în contractul de mediere și în contractul individual de muncă sau, după caz, în documentul

<p>echivalent acestuia pentru statele prevăzute la art. 12 alin. (2), încheiat între angajatorul străin și lucrătorul cetățean român, cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia urmează să fie angajat.</p>	<p>echivalent acestuia pentru statele prevăzute la art. 12 alin. (2), încheiat între angajatorul străin și lucrătorul cetățean român, cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia urmează să fie angajat.”</p> <p>10. La articolul 11, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (6) - (8), care vor avea următorul cuprins:</p> <p>”(6) În cazul în care deplasarea lucrătorilor către același loc de muncă din statul de destinație se efectuează în grupuri mai mari de 10 persoane, agentul de plasare a forței de muncă și furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă are obligația organizării transportului prin persoane juridice autorizate să efectueze transport internațional de persoane.</p> <p>(7) Agenții de plasare a forței de muncă și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a se asigura că, anterior deplasării acestora, lucrătorii plasați la muncă în străinătate dețin toate documentele necesare accesului în statul de destinație.</p> <p>(8) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a se asigura că lucrătorii plasați la muncă în străinătate dețin toate informațiile referitoare la condițiile speciale de intrare în statul de destinație, respectiv, la regulile speciale care trebuie respectate, conform legislației statului de destinație, în condițiile existenței a unui risc epidemiologic.”</p>
<p>ART. 12</p> <p>(1) Pentru statele în care contractele individuale de muncă se încheie, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv, în formă scrisă, agenții de plasare au obligația de a asigura încheierea acestora de către părți atât în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul, cât și în limba română, precum și punerea la dispoziția lucrătorului român a acestui contract, înainte de plecarea acestuia din România.</p> <p>(2) Pentru statele în care forma de angajare nu se realizează prin încheierea unui contract de muncă, agenții de plasare au obligația de a asigura comunicarea și punerea la dispoziția lucrătorului</p>	<p>11. Articolul 12 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:</p> <p>”(1) Pentru statele în care contractele individuale de muncă se încheie, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv, în formă scrisă, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a asigura încheierea acestora de către părți atât în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul, cât și în limba română, precum și punerea la dispoziția lucrătorului român a acestui contract, înainte de plecarea acestuia din România.</p>

<p>cetățean român, înainte de plecarea acestuia din România, a documentului echivalent contractului de muncă potrivit legislației statului de destinație, atât în limba română, cât și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorului.</p> <p>(3) Agenții de plasare vor păstra la sediul social sau, după caz, la sediile secundare câte o copie, în limba română și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorului, a contractului individual de muncă, semnat de părți conform alin. (1), sau, după caz, un exemplar al documentului prevăzut la alin. (2), pe care au obligația de a le pune la dispoziția inspectorilor de muncă, cu ocazia controlului.</p>	<p>(2) Pentru statele în care forma de angajare nu se realizează prin încheierea unui contract de muncă, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a asigura comunicarea și punerea la dispoziția lucrătorului cetățean român, înainte de plecarea acestuia din România, a documentului echivalent contractului de muncă potrivit legislației statului de destinație, atât în limba română, cât și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorului.</p> <p>(3) Agenții de plasare, respectiv furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă, au obligația de a păstra la sediul social, respectiv la sediul permanent din România, contractul de mediere precum și câte o copie, în limba română și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorului, a contractului individual de muncă, semnat de părți conform alin. (1) sau, după caz, un exemplar al documentului prevăzut la alin. (2), pentru o perioadă de trei ani de la data încheierii acestora, și de a le pune la dispoziția inspectorilor de muncă, cu ocazia controlului.</p>
	<p>(4) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a transmite inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul social agenții, respectiv, inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială furnizorii de servicii își desfășoară activitatea pe teritoriul României, o notificare privind plasarea forței de muncă, cu cel puțin cinci zile lucrătoare anterioare plecării din țară a persoanelor plasate la muncă în străinătate.</p> <p>(5) Notificarea prevăzută la alin. (4) cuprinde următoarele elemente: statul de destinație, denumirea și sediul social al angajatorului străin, adresa locațiilor în care urmează să se presteze activitatea, numărul lucrătorilor români care urmează să plece din țară, datele de identificare ale acestora, activitatea pe care urmează să o presteze, data la care se efectuează deplasarea, locația de unde se efectuează deplasarea, condițiile de realizare a transportului și datele de identificare ale operatorului de transport.</p> <p>(6) Transmiterea notificării, menționată la alin. (4), la</p>

	<p>inspectoratul teritorial de muncă se realizează prin orice mijloc de Comunicare scrisă, inclusiv prin e-mail.</p> <p>(7) Notificarea prevăzută la alin. (4) se repartizează de către conducătorul inspectoratului teritorial de muncă direct compartimentelor cu atribuții de control care valorifică informațiile primite în acțiunile de control”</p>
<p>ART. 13</p> <p>(1) Agenții de plasare au obligația de a transmite, trimestrial, inspectoratului teritorial de muncă în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea, până la sfârșitul lunii următoare trimestrului încheiat, situația privind contractele de mediere încheiate și persoanele angajate în străinătate, conform modelului stabilit prin normele de aplicare a prezentei legi.</p> <p>(2) Inspecția Muncii centralizează situațiile prevăzute la alin. (1) și le pune la dispoziția Ministerului Afacerilor Externe în vederea facilitării acordării de asistență și protecție consulară în beneficiul persoanelor mediate și angajate în străinătate.</p> <p>(3) Situațiile prevăzute la alin. (1) sunt administrate cu respectarea regimului juridic specific datelor cu caracter personal.</p> <p>(4) Inspecția Muncii pune la dispoziția Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, la cerere, situația privind persoanele mediate și angajate în străinătate.</p>	<p>12. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>”(1) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a transmite, lunar, inspectoratului teritorial de muncă în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea, până la data de 5 a lunii următoare, situația privind contractele de mediere încheiate și persoanele angajate în străinătate, conform modelului stabilit prin normele metodologice de aplicare a legii.”</p>
<p>ART. 14</p> <p>Cetățenii români care lucrează în străinătate și sunt încadrați pe locurile de muncă prevăzute în contractele care conțin oferte ferme de locuri de muncă, reglementate la art. 8 alin. (1) lit. b), beneficiază în țară, în condițiile legii, de prestațiile acordate de sistemul asigurărilor sociale de sănătate, sistemul asigurărilor pentru șomaj sau de sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, dacă, în temeiul contractelor individuale de asigurare încheiate cu instituțiile competente din România, plătesc contribuțiile corespunzătoare stabilite pe baza declarațiilor privind veniturile lunare realizate în străinătate sau în condițiile prevederilor acordurilor bilaterale în domeniul</p>	

securității sociale încheiate de România cu alte state.	
<p>ART. 15 În cazurile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României sunt sesizate de către cetățenii români angajați în străinătate cu privire la încălcarea legislației aplicabile în materie de dreptul muncii și a clauzelor contractului individual de muncă, încheiat cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (2), acestea transmit sesizările respective autorităților locale competente ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea angajatorul.</p>	<p>13. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 15 În cazurile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României sunt sesizate de către cetățenii români angajați în străinătate cu privire la încălcarea legislației aplicabile în materie de dreptul muncii și a clauzelor contractului individual de muncă sau, după caz, a documentului echivalent acestuia pentru statele prevăzute la art. 12 alin. (2), încheiate cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (5), acestea transmit sesizările respective autorităților locale competente ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea angajatorul.”</p>
<p>ART. 16 În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (2) și art. 12, agenții de plasare sunt obligați să suporte costurile aferente repatrierii cetățenilor români în cauză, în baza documentelor justificative.</p>	<p>14. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins: “Art. 16 În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (2) și art. 12, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă sunt obligați să suporte costurile aferente repatrierii cetățenilor români în cauză, în baza documentelor justificative”.</p>
<p>ART. 17 În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români care, după semnarea contractului de mediere, nu își respectă obligațiile ce decurg din acestea, lucrătorii sunt obligați să achite contravaloarea cheltuielilor efectuate de agentul de plasare, în baza documentelor justificative, fără ca această sumă să depășească 200 euro/lucrător.</p>	<p>15. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 17 În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români care, după semnarea contractului de mediere, nu își respectă obligațiile ce decurg din acestea, lucrătorii sunt obligați să achite contravaloarea cheltuielilor efectuate de agentul de plasare sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă, în baza documentelor justificative, fără ca această sumă să depășească 200 euro/lucrător”.</p>
<p>ART. 18 Controlul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8-13 și al activității desfășurate de agenții de plasare a forței de muncă se realizează de inspectorii de muncă.</p>	<p>16. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 18 Controlul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8-13 și al activității desfășurate de agenții de plasare a forței de muncă și de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă se realizează de inspectorii de muncă”.</p>
CAP. III	17. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și se completează

Contravenții

ART. 19

(1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) exercitarea de către agenții de plasare a forței de muncă a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 6 și art. 8 alin. (1), (2), (4) și (5), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

b) exercitarea de către agenții de plasare a forței de muncă a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 11, cu amendă de la 7.000 lei la 10.000 lei;

c) organizarea unei baze de date cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (3) de către agenții de plasare, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) încălcarea dispozițiilor art. 10, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

e) încălcarea dispozițiilor art. 12, cu amendă de la 7.000 lei la 10.000 lei;

f) exercitarea activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate de către alte persoane juridice sau de către persoane fizice, în afara agenților de plasare, cu amendă de la 25.000 lei la 40.000 lei;

g) netransmiterea situației trimestriale, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se fac de către inspectorii de muncă.

și va avea următorul cuprins:

”(1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate, a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 6, cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;

b) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1) cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei;

c) efectuarea de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate a activității de plasare pe teritoriul României, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2), cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei;

d) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (4) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

e) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (5) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

f) încălcarea prevederilor art. 10, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

g) încălcarea prevederilor art. 11 cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei, pentru fiecare alineat încălcat;

h) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru fiecare lucrător cu privire la care obligația a fost încălcată;

i) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (3) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

j) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (4) cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;

k) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (5) cu amendă de la

	<p>10.000 lei la 20.000 lei;</p> <p>l) exercitarea activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate de către alte persoane juridice sau de către persoane fizice, în afara agenților de plasare sau furnizorilor de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate, cu amendă de la 25.000 lei la 40.000 lei;</p> <p>m) netransmiterea situației lunare, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1), cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei.”</p>
<p>CAP. IV</p> <p>Dispoziții finale</p> <p>ART. 20</p> <p>În aplicarea dispozițiilor prezentei legi Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Afacerilor Externe vor elabora norme metodologice, care vor fi supuse aprobării prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia*).</p>	
<p>ART. 21</p> <p>Dispozițiile din prezenta lege, referitoare la răspunderea contravențională, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.</p>	
<p>ART. 22</p> <p>Dispozițiile art. 14 se aplică și cetățenilor români care lucrează în străinătate în baza unui contract individual de muncă încheiat cu o persoană fizică sau juridică străină, aflat în executare la data intrării în vigoare a prezentei legi.</p>	
<p>ART. 23</p> <p>La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abrogă.</p>	
	<p>ART. II</p> <p>Prevederile art. 19 intră în vigoare în termen de 30 zile de la</p>

	data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.
<p>"ART. II</p> <p>(1) Agenții de plasare a forței de muncă sau furnizorii de servicii prevăzuți la art. 1¹ alin. (3)*) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, care, la data intrării în vigoare a acesteia, sunt înregistrați la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază își au sediul, au obligația de a se înregistra în termen de 60 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile stabilite potrivit acesteia.</p> <p>*) Art. 1¹ alin. (3) a devenit în forma republicată art. 2.</p> <p>(2) Inspekția Muncii verifică îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1).</p> <p>ART. III</p> <p>În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma «agentul de ocupare a forței de muncă» se înlocuiește cu sintagma «agentul de plasare a forței de muncă», în sensul Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege.</p> <p>ART. IV</p> <p>(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 13**), care se aplică de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (2)***).</p> <p>***) Art. 13 a devenit în forma republicată art. 19.</p> <p>***) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 723/2018 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 24 septembrie 2018.</p> <p>(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii și Justiției Sociale, în baza propunerilor Inspekției Muncii și ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, va supune Guvernului, spre aprobare,</p>	

<p>modificarea în mod corespunzător a Hotărârii Guvernului nr. 384/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, cu modificările și completările ulterioare."</p>	
--	--